

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1917

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

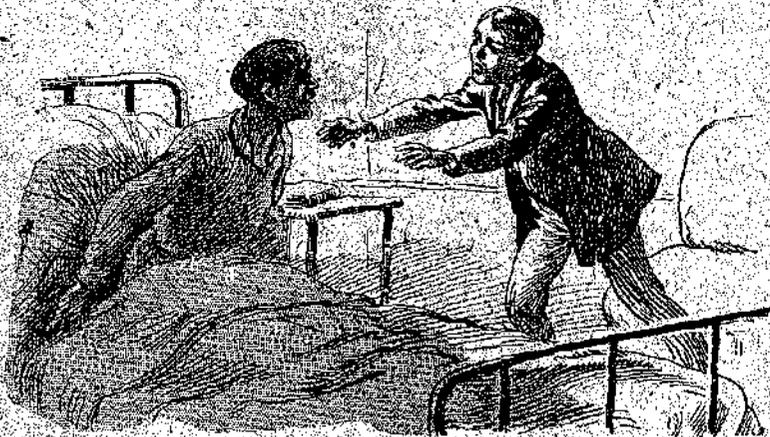
ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Λέγειν ἄρα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΤΟΜΟΣ 24^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑ Γ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ :			
Άγιος (δ) Δημήτριος	308	Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Κριτικογραφικού	346
Άγιος (δ) και δ ποιητής	31	Αποτελέσματα 17 Διαγωνισμού Ξεσπαθώματος	418
Αιθέρα ή άκαθία	15	Αποτελέσματα Ποιητικού Διαγωνισμού	331
Ανακτήρας (δ)	375	Αποτελέσματα 31ης Κυριακής της «Διαπλάσεως» (με 6 εικόνες)	397, 405
Αποκλεισμός (δ) και τα έδα	175	ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ (Γ') ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΗΤΩΝ	
Από το «Πράσινο Ραβδί»	71	48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 128, 137,	
Βροχία και τελευταία	391	144, 152, 160, 168, 176, 192, 200, 225, 232, 240,	
Για τον άνθρωπο	247	256, 280, 296,	560
Δεν μπόρεσε να βιστάει, να!	3	Άσχη (ή) ενός όραίου μαθήματος	386
Δημοτική (ή) είχε μια	287	Άσχημο (τό) τέλος ενός ώμορφου βιβλίου	317
Δημοτική (ή) στα σχολεία	255	ΒΕΝΤΕΤΤΑ (ή) (Μυθιστόρημα με 27 εικόνες) 4, 16, 24,	
Δύο Γλώσσες (ή)	263	32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 105, 112, 120,	
Είσηγη ύλην	143	128, 137, 144, 153, 160, 168, 176, 184, 192, 200,	208
Έγ άνθητο έζητημα	319	Βεσηφική ζωή	398
Ένα φυσικό δώρο	351	Για το μέλι (με 1 εικόνη)	104, 133
Ένας δημόσιος κίνδυνος	199	Γράμμα άνοιχτό	419
Ένα φερματάκι	231	Γράμματα για την έρχόμενη γερτα	170, 186
Έξενανσις	183	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
Έπαρεια (ή) και το ξεσπάσμα	335	162ος Διαγωνισμός (Άρσεων)	11
Έρεσιόδια της άπογραφής	359	163ος Διαγωνισμός (Λευκών Λέξεων)	66
Καθαρεύουσα (ή)	395	164ος Διαγωνισμός (Άρσεων)	147
Καθίρων (τό)	119	165ος Διαγωνισμός (Άσκησεων)	179
Κατι νόστιμο	47	166ος Διαγωνισμός (Λευκών Λέξεων)	282
Κήρυγμα (τό) των Ποιητών	271	167ος Διαγωνισμός (Άρσεων)	291
Κοπάδι (τό)	311	168ος Διαγωνισμός (Διηγημάτων)	398
Λαμπά (ή) του λαδιού	207	169ος Διαγωνισμός (Άσκησεων)	362
Μετα το κρηγμα	279	Μικρός Διαγων. Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού	302
Μικρός (δ) Πιερώτος	79	Μικρός Διαγων. Μεταφράσεως εκ του Γερμανικού	218
Μικρά άπογραφής εναντίας	68	Μικρός Διαγωνισμός Κριτικογραφικού	257
Νεοελληνική φιλοσοφία	367	Μικρός Διαγων. προς Σύμφωνο Ποιήματος	234
Νηστεία (ή)	103	17ος Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος	162
Όρθόελλα (ή)	383	18ος Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος	338
Παιδική αισιοδοξία	55	Δημοψήρισμα (τό) των Ψευδοτύπων του 1917	330, 418
Πείραμα (τά)	343	31η Κυριακή της «Διαπλάσεως»	152
Πήχοντων (δ)	167	32η Κυριακή της «Διαπλάσεως»	407
Πούλι και παιδια	215	ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ (ή) ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΟΣ 40 ΕΤΩΝ: 18, 34,	
Σοφισματα (τά) της άδειας	87	50, 66, 82, 91, 98, 130, 146, 170,	218
Στοιχεία (τα)	135	Δύο παιδια του Παρισιού (με 7 εικόνες)	191, 199, 177,
Τι θα πη έλευθερος	223	185, 198,	201
Τι θα πη φιλία	159	ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ Είς την 6ην ή 7ην	
Τι να διαβάσετε	127	σελίδα έκαστου φυλλαδίου, από του Ιου μέχρι του	
Τριμυλοήμερο (τό)	111	τελευταίου.	
Χάρτι (τό)	327	Ειδωλολατρεία	329, 386
1921	151	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙ-	
Χοιτογεννα-Πρωτοχρονιά	39	ΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» :	
Ψάρι (τά)	25	Γεωργ. Κ. Βέγκος, σελ. 410.—Π. Χ. Ζαφειρόπου-	
Άλληγορία	180	λος, 410.—Δευκίος Ε. Ζήνων, 393.—Δημ. Όρ. Κα-	
ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» : εις την 7ην			
σελίδα έκαστου φυλλαδίου, από του Ιου μέχρι του			
τελευταίου.			
Άγώνιος (δ) (με 1 εικόνη)	17	Γεωργ. Κ. Βέγκος, σελ. 410.—Π. Χ. Ζαφειρόπου-	
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :			
Αποτελέσματα 169ου Διαγωνισμού (Άρσεων)	282	λος, 410.—Δευκίος Ε. Ζήνων, 393.—Δημ. Όρ. Κα-	
Αποτελέσματα 161ου Διαγωνισμού (Άσκησεων)	266	τως, 402.—Άγ. Ν. Κοτσία, 402.—Παν. Σ. Κω-	
Αποτελέσματα 162ου Διαγωνισμού (Άρσεων)	354	ορίδης, 402.—Δημ. Ήλ. Κωνσταντινίδης, 385.—Κων.	
Αποτελέσματα 163ου Διαγωνισμού (Λευκών Λέξεων)	188	Αθ. Μεγαρήλδης, 410.—Στ. Γ. Μεγαρήλδης, 402.—Με-	
Αποτελέσματα 163ου Διαγωνισμού (Άσκησεων)	386	δουσα Μπόρρη, 385.—Γεωργ. Ε. Παπάς, 385.—	
Αποτελέσματα 166ου Διαγωνισμού (Λευκών Λέξεων)	378	Στ. Β. Παπάς, 385.—Θεοδ. Ν. Φραγκίδης, 398.	
Αποτελέσματα 168ου Διαγωνισμού (Διηγημάτων)	394	— Δημ. Κ. Ψαρρός	399
Αποτελέσματα Δημοψηφίσματος του 1916	307	Ένδικησις (ή) του μικρού Κωστάκη (με 10 γελοιογρ.)	26
Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Ζωγραφικής	114	Ένα δένδρο	97
Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού μεταφράσεως εκ		Ένα θαυμαστό φάρμακον (με 3 γελοιογραφίας)	345
του Γαλλικού	314	Ένα καλό μάθημα (με 3 εικόνες)	331, 238
Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού μεταφράσεως εκ		Ένας καλός αλλά πολυέμοδος έπιτήριτης (με 12 γελοιογρα-	
του Γερμανικού	322	φίας)	288
		Ένας λιγός	224
		ΕΣΩΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ (Μυθιστόρημα με 26 εικόνες) 216,	
		225, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296,	
		304, 312, 320, 328, 337, 344, 352, 360, 368, 376,	
		384, 392, 400, 407,	416

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ελάχιστον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμῶν υπηρεσίαν και υπό του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ανάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ	ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879		Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἔτων, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λ. 25
Ἐτησίαν . . . . . 80. 8.—	Ἐτησίαν . . . . . 100. 10.—	ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐξαμήνιος 4,50	Ἐξαμήνιος 5,50	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίον
Τριμήνιος 2,50	Τριμήνιος . . . . . 3.—	Ἐν Ἀθήναις, 3 Δεκεμβρίου 1916		Ἔτος 39ον.—Ἀριθ. 1
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.		Περίοδος Β'.—Τόμος 24ος		

Ἐπιτομία (διὰ τὴν) τῆς Διαπλάσεως	379, 376, 394, 403, 411, 419
Ἐπιτομία (ἢ) (μὲ 1 εἰκόνα)	33
Ἐπιτομία (κα) τοῦ 1916	170
Ζωγράφος (δ) καὶ ὁ πιστός του σκύλος (μὲ 3 γελοιογραφίας)	209
Ζωγράφος (δ) ποῦ δὲν τὰ καλοκαταφέρνει (μὲ 6 γελοιογραφίας)	329
Ζωὴ (ἢ) τῶν παιδιῶν ἐν τῇ Κίτῃ	82
Ἱστορία ἐνός Παιδάρου	191
Καὶ ἄλλη ἐφευρέσεις τοῦ μικροῦ Κωστήκη (μὲ 3 γελοιογραφίας)	241
Καυνοπόιο (τὸ) (μὲ 1 εἰκόνα)	78, 81
Καπέλλο (τὸ) τοῦ κυρίου Ἐπιτηδείου (μὲ 6 γελοιογραφίας)	29, 394
Κλαυσιάζει (δ)	305
Κλεμμένα (τὰ) τριαντάφυλλα	297
Κλέφτης (δ) ποῦ πῆγε γιὰ μάλλι καὶ ἔφυγε κομμένος (μὲ 3 γελοιογραφίας)	321

Νεογέννητο. (τὸ)	361
Νεοὶ λόγοι, παιδιὰ τῆς Διαπλάσεως	266
Ναυτίας (δ) ποῦ κἀνάτισε τὸ σκαφίδι (μὲ 3 γελοιογραφίας)	113
Ὁδὸς τοῦ συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως	7
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: εἰς τὴν 8ην ἢ 7ην σελίδα ἐκαστοῦ φυλλαδίου, ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου.	
Παιπός (δ) (μὲ 1 εἰκόνα)	129, 136
Πᾶσα ποῦ ξυγνῶ παιδιὰ (μὲ 4 γελοιογραφίας)	5
Πατάκια δυο φράξ κλεμμένα (μὲ 6 γελοιογραφίας)	377
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: Εἰς τὴν 8ην σελίδα ἐκαστοῦ φυλλαδίου ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου.	
ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΗΛΗ: 25, 31, 41, 47, 57, 79, 103, 111, 121, 135, 201	
Προβλήσεις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς σφύ.	370
Ἰστορηματικὰ ἐνέθη (μὲ 1 εἰκόνα)	41
Πῶς ἐπλάσθη ὁ λιχουδογάτος Κωστήκης (μὲ 6 γελοιογραφίας)	136
Πῶς κατασκευάζεται τὸ μάτσο τοῦ δ. κυρ. Μαντιοῦ (μὲ 3 γελοιογραφίας)	145
Πῶς πῆρα τὸ δίσταμα μου	313, 321
Σελίδες ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου	345
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ: 6, 26, 42, 58, 74, 90, 106, 122, 138, 154, 178, 194, 210, 226, 242, 258, 274, 290, 306	
Σκία (ἢ) τοῦ Νομοῦ (μὲ 3 γελοιογραφίας)	97
Σκῆλη (τὸ) ἢ γὰρ καὶ ὁ παπαγάλος (μὲ 3 εἰκόνας)	265, 273
Σουσουράδα (ἢ)	65
Σπουδαία δηλώσεις	322
Σπουδαιότητα δηλώσεις	332
Συγχωσὸς Ἀντιγόνη	233, 239
Σωσίφρον (τὸ) ἐνός αεροπόρου (μὲ 3 γελοιογραφίας)	224
Τάγαπημένα ζῶα τῆς κυρίας Ἐοικυλῆς (μὲ 3 γελοιογραφίας)	305
Τάξειδι γύρω στὴν γῆ καὶ γύρω στὸν κόσμον	257
Τί μπορεί νὰ πάθῃ ὅποιος χάρμωκεται στὸ δρόμο (μὲ 3 γελοιογραφίας)	18
Τί παθαίνει ὅποιος κοιμάται (μὲ 12 γελοιογραφίας)	121
Τὸ τὸ θέλωμε τὸ παληοσκῆλα (μὲ 1 εἰκόνα)	369, 377
Τούρκικο (τὸ) ποδοκότσι	353
Τρεῖς (οἱ) φακίροι τῶν Ἰνδιῶν (μὲ 6 γελοιογραφίας)	353
Τρελλο (τὸ) κοινέλι (μὲ 4 εἰκόνας)	39, 95
Υπάρχουν ἀκόμη γεράδες; (Παιδικὸς Διάλογος)	145
Φάλας (δ) τοῦ μικροῦ Ἀρχιμῆδη (μὲ 3 γελοιογραφίας)	65
Χαλβάς (δ)	202

ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:

1η Κλήρωσις	68
2α Κλήρωσις	180
3η Κλήρωσις	276
4η Κλήρωσις	380
Ἐξαίρετικὴ Κλήρωσις	68
Κόρακος (δ) καὶ ἡ περσόνα (μὲ 4 εἰκόνας)	257
Καφίλαλος (δ) (μὲ 4 εἰκόνας)	49, 57
Κωστήκης (δ) ποῦ ἔγραψε ἀγαλμα (μὲ 12 γελοιογραφίας)	81
Μεγάλη ἐφευρέσις ἐνός μικροῦ Ἰπνιῶν (μὲ 3 γελοιογραφίας)	217
Μία ἐπιτυχημένη φάρακα (μὲ 6 γελοιογραφίας)	361
Μία ἡθαστὸς τεσσαρῶν ἔτων (μὲ 3 εἰκόνας)	249
Μία καλὴ καπελλά τῶν μικροῦ Γιστάκη (μὲ 2 γελοιογραφίας)	313
Μικρός (δ) θεληματικός	241, 250

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ (ἢ) ΝΗΣΟΣ (μυθιστόρημα ἐπὶ Ἰουλίου ἔτων, μὲ 58 εἰκόνας)

1, 13, 21, 29, 37, 45, 53, 61, 69, 77, 85, 93, 101, 109, 117, 125, 133, 141, 149, 157, 165, 173, 181, 189, 197, 205, 213, 221, 229, 237, 245, 253, 261, 269, 277, 285, 293, 301, 309, 317, 325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 389, 401, 408, 411

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀλεπού μάγουλας	231	Μαθητικά χρόνια	215
Ἀλφειῶν	377	Μαίμου πρωτοβγαλιτῆ	159
Ἀλογὸν καὶ ἀπὶ	328	Μέλι (τὸ) τοῦ ἀνθρωποῦ	323
Ἀντιπαρσία	208	Μουσική καὶ καρμάνα	50
Ἀπεραντὸς δρόμος	193	Μπουλοσκῆλο καὶ κνηγός	264
Ἀπολιάντη μπόρο	184	Νεότης καὶ γῆρας	250
Δαχτυλίδι καὶ μαργαριτάρι	65	Νερό καὶ λάσπη	46
Δέκα καὶ μηδενίκα	153	Νύχι καὶ δάκτυλο	16
Διπλὸς πάγος	95	Ὀρεθ καὶ γάτος	223
Δρομὴ (ἢ)	223	Πακαρόναι στὰ σάββα	135
Ἐπὶ (ἢ) ἀγνωστὸς	15	Πέντε (καὶ) δάκτυλα	245
Ἐαυτὸς (δ) μας καὶ ἡ γλώσσα	295	Πέτρα καὶ πῆλιγο ἀγαλμα	303
Ἐλευθερία στὸν αἰχμαλωτὸ	312	Πουλάκι καὶ τριφυλόπυγμα	207
Ἐἰς τὸ ἔαρ	201	Πράσο μνημῆμα	187
Ζωντανὴ φωτιὰ	63	Ρητισματὰ καὶ μόνιγτες	153
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη	40	Τῆς κυρῆς καλῆς ἢ σκύλα	273
Καλοκαίρι—Διακόσιες	336	Φίδι καὶ ἄλεπου	119
Καταφράγη	191	Φίλη μου (ἢ)	151
Κοτσῆρι καὶ Κορυδαλὸς	95	Χελώνα καὶ κοκτῆρι	87
Κοῦρκος καὶ κοιλάκι	32	Χιτῶν καὶ περιστέρι	218
Λαστιχο καὶ δεκάστιχο	255	Χουσανθέμα, 127, 143, 311, 319, 344, 352, 359, 368, 375, 384, 392, 403, 411, 415	
Λυγὸς καὶ Λαγός	199	Ψαρός καὶ καβουράκι	183
Λυγὸς στὸ χορὸν	184	Ῥδῆ στὴν Κωνσταντινούπολη	391
Δουλάκι καὶ διαμαντι	3		
Μυνητῆς καὶ Εὐλάκι	318		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 364 εἰκόνας καὶ κομμάκια.

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Οἱ ναυαγοὶ τοῦ ἀέρος

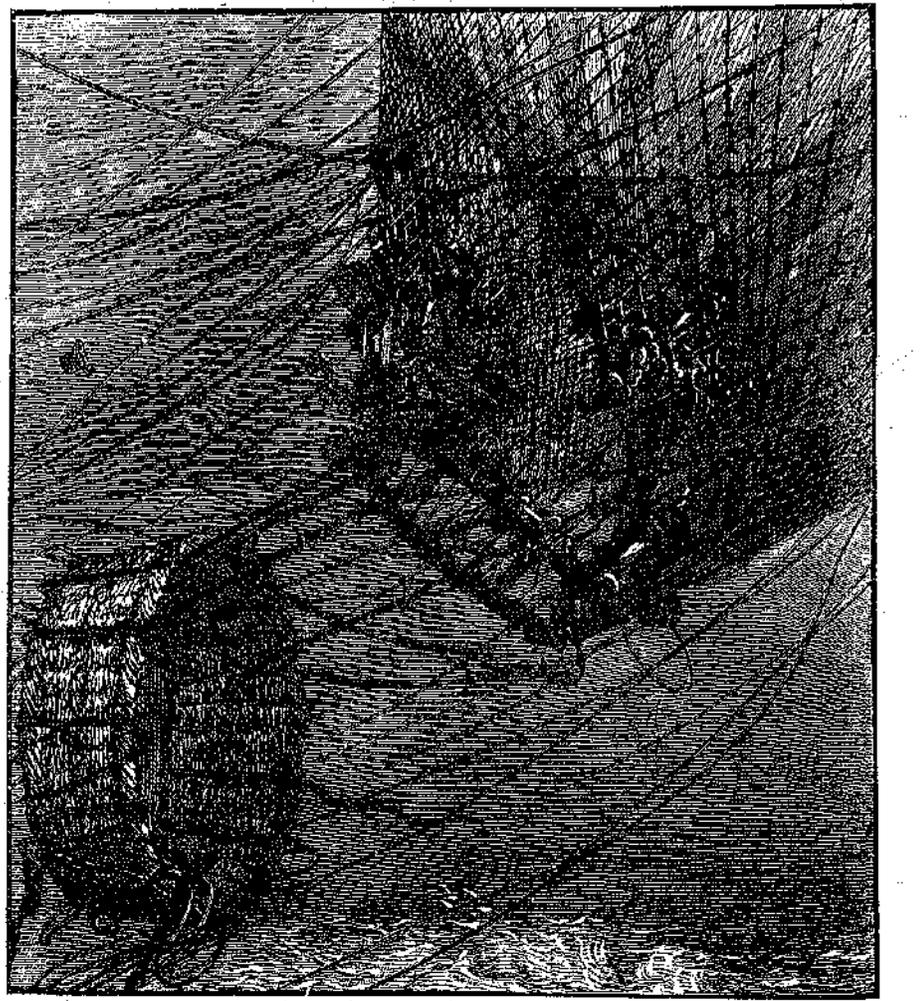
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἐνα δρᾶμα στὸν ἀέρα.— Ἀερόστατο μέσα σὲ τρυφῶνα.— Πέντε ἐπιβάτες.— Μόνον θύλακος ἀπὸ κάτω.— Τὶ γίνεται σὸ σκαφίδι.— Μία ἀκὴ στὸν ὀρίζοντα.— Ἡ λύσις τοῦ δρᾶματος.

— Ἀνεδαίνουμε !
— Ὅχι, ἀπεναντίας !
— Κατεβαίνουμε ;
— Κάτι χειρότερο, κύριε Σμιθ ! Πέστουμε !
— Γιὰ τὸ Θεὸ ! Ρίξτε σαβούρα !
— Ἀδειάσαμε καὶ τὸ τελευταῖο σακί.
— Καὶ τὸ ἀερόστατο δὲν σηκώνεται !
— Ὅχι !
— Ἀκούω κάτι πᾶν πάφλασμα κυμάτων...
— Κάτω ἀπὸ τὸ σκαφίδι εἶνε θάλασσα !
— Καὶ δὲν θιπέχη περισσότερο ἀπὸ πεντακόσια πόδια.

Ἐνα δρᾶμα συνέβαινε καὶ στὸν ἀναστατωμένον ἀέρα.
Ἐν' ἀερόστατο, ποῦ τὸ συνεπῆς στὴν κορυφῆ του ἕνας σίφουνας, (δηλαδή μιὰ ἀέρινη στήλη, ποῦ ἔβρυγε, γυρίζοντας ὀλοένα καὶ γύρω στὸν ἑαυτὸ της,) ἔσχιζε τὸ διάστημα μὲ ταχύτητα ἐνενηντα μιλίων τὴν ὥρα, ἐνῶ συγχρόνως στρεφογύ-

ριζε σὰν τὴ σαβούρα. Ἀπὸ κάτω τοῦ ἦταν κρεμασμένο ἕνα σκαφίδι, καὶ μέσα στὸ σκαφίδι αὐτὸ ἦταν πέντε ἐπιβάτες. Ἀπὸ ποῦ ἤρχετο ; ἀπὸ ποῦ σημεῖο τοῦ κόσμου εἶχε ξεκινήσει ; Δὲν θάναυθώθηκε βέβαια μὲ τὸν τρυφῶνα. Τὸ κακὸ ὅμως βαστοῦσε τώρα πέντε ἡμέρες. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ συμπερανοῦμε, ὅτι τὸ ἀερόστατο ἤρχετο ἀπὸ πολὺ μακριά, ἀφοῦ ἔκοβε δυὸ χιλιάδες μίλλια τὴν ἡμέρα ; Ὅπως δὴ ποτε, εἰ ἐπιβάτες δὲν εἶχαν

Τὰ σχοιμὰ, ποῦ κρατοῦσαν τὸ σκαφίδι, ἐσπῆσαν... (Σελ. 2, στ. γ.)

τρόπο για να μετρήσουν το διάστημα που είχαν διατρέξει από την ημέρα που ξεκίνησαν. Και το περιεργό είναι, ότι αν και μέσα στον τυφώνα, στο σίφωνα, δεν τον αίσθάνοντο καθόλου. Μεταποπιζόντο στριφογυρίζοντες, χωρίς να καταλαβαίνουν ούτε την περιστροφική κίνηση, ούτε την κατ' εθείαν. Τα μάτια τους δεν μπορούσαν να διαπεράσουν τους πυκνούς ατμούς, που ήταν συσσωρευμένοι κάτω από το σκαφίδι. Ολόγυρά τους επίσης καταχνιά. Τόση ήταν η μαυρίλα των συννέφων, ώστε δεν ήξεραν αν ήταν ημέρα ή νύκτα. Κανένα φως, κανένας κρότος από κατοικημένη γη, κανένα μούγκρισμα του ωκεανού δεν τους έφτανε ως εκεί-ψηλά. Μόνον όταν κατέβηκαν απότομα, μπόρεσαν να καταλάβουν τον κίνδυνο που διέτρεχαν επάνω από τα κύματα.

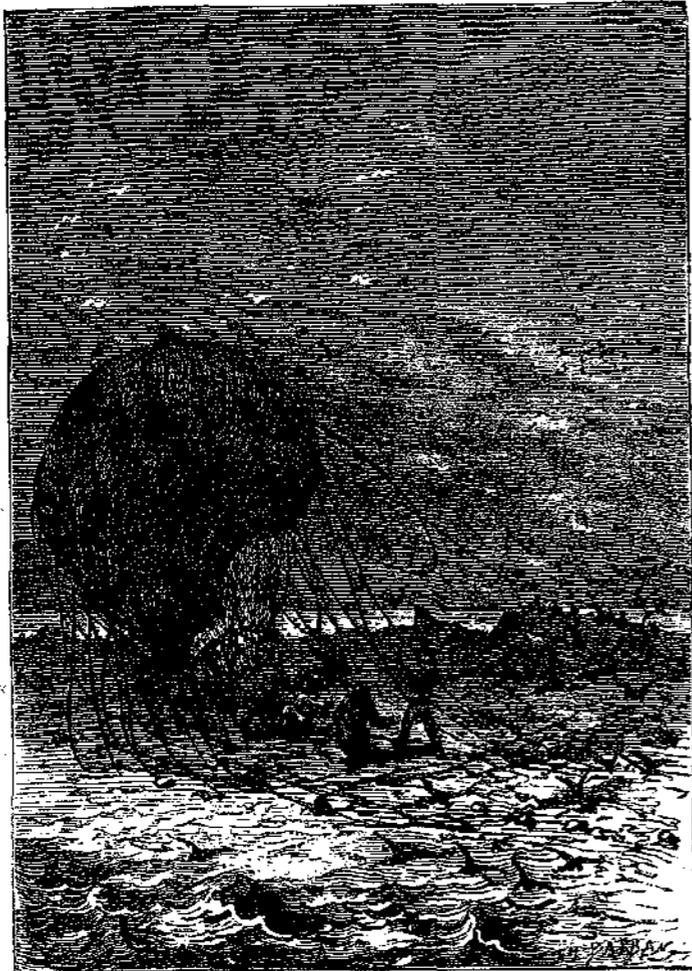
Εν τούτοις το αερόστατο, αφού ελαφρώθηκε από το βάρος του, — έπλα, πολεμορίδια, τρόφιμα, εργαλεία, — σηκώθηκε πάλι 'ς ανώτερα στρώματα της ατμοσφαιρας, 'ς ένα ύψος τεσσάρων ως πέντε χιλιάδων ποδιών. Οι αεροπόροι, αφού κατάλαβαν ότι θάλασσα ήταν κάτω από το σκαφίδι, κρίνοντας ότι οι κίνδυνοι του αέρος ήταν λιγότερο φοβεροί, δεν έδιστασαν να πετάξουν και τα πιά χρήσιμα πράγματα τους κ' έπρόσεχαν μόνο να μη χάσουν τίποτε από το πολύτιμο αέριο, από την ψυχή αυτή της μηχανής, που τους κρατούσε επάνω από την άβυσσο.

Η νύκτα πέρασε με αγωνίες, που θα ήταν θανάσιμες γι' άλλους ανθρώπους, λιγώτερο δυνατούς. Έπειτα ξημέρωσε και, με την ημέρα, η ανεμοζάλη έδειξε διάθεσι να μετριασθί. Τα σύννεφα, αραιότερα, ανέβηκαν στα ύψη τούρανοῦ. Και λίγες ώρες πιο ύπερα, ο σίφοντας, ή τρύμκα όπως το λένε οι θαλασσινοί, — ή αερική εκείνη στήλη που στριφογύριζε κ' έτρεχε με τέττα μανιά, — έσπασε και διαλύθηκε. Φυσούσε ακόμη άνεμος, αλλά τώρα πιά με τη μισή δύναμι. Και όλοένα λιγότερευε.

Αλλά μ' όλη αυτή τη βελτίωσι, στην έντεκα το πρωί, παρατήρησαν πάλι ότι το αερόστατο κατέβαινε σιγά-σιγά, με μιά αδιάκοπη κίνηση, στα χαμηλότερα στρώματα. Έφαινετο μάλιστα ότι ξεφουσκωνε λίγο-λίγο και ότι το μετάξινο περιβάλνιμά του έπαιρ-

νε, από σχήμα σφαιρας, σχήμα αὐγού. Κατά το μεσημέρι, το αερόστατο έτρεχε 'ς ένα ύψος δυό μόνο χιλιάδων ποδιών επάνω από τη θάλασσα. Έκτόπιζε όμως χίλια επτακόσια κυβικά μέτρα αέρος και χάρις 'ς αυτό τον όγκο μπορούσε ακόμη να κρατιέται μετέωρο.

Τη στιγμή εκείνη, οι επιβάτες επέταξαν και τα τελευταία πράγματα που εδάραιναν το σκαφίδι, τα λίγα τρόφιμα που είχαν κρατήσει, όλα, ακόμη και τα μικρά εργαλεία που είχαν στις τσέπες

«Το αερόστατο έπεσε επάνω στην άμμο...» (Σελ. 3, στ. β'.)

τους κ' ένας απ' αυτούς σκαρφάωσε στο στεφάνι, όπου ενώνοντο τα σχοινιά του δικτυού και προσπάθησε να βάλει στερεώτερα το κάτω μέρος του αερόστατου.

Ήταν φανερό, ότι δεν μπορούσαν πιά να κρατιούνται στα ψηλά στρώματα της ατμοσφαιρας τούς έλειπε το γκάζι!

Ήταν λοιπόν χαμένοι! Αλήθεια, ούτε νήσος, ούτε ήκειρος δεν εφαινετο από κάτω τους. Μόνο θάλασσα με μανιασμένα κύματα. Ο Ωκεανός, χωρίς όρατα όρια, ούτε για τους αεροπόρους, που τον έβλεπαν από τόσο ψηλά! Κι' όχι μόνο ξηρά δεν εφαινετο καμμιά, αλλά ούτε και κανένα πλοίο.

Έπρεπε λοιπόν, με κάθε θυσία, να σταματήσουν το καταίδιασμα, να έμποδίσουν το αερόστατο να πέση και να βουλιάξη στον Ωκεανό. Και 'ς αυτό κατεγίνοντο τώρα οι επιβάτες. Αλλά μ' όλες τους της προσπάθειες, το αερόστατο εξακολουθούσε να χαμηλώνη, ενώ συγχρόνως έτρεχε με μεγάλη ταχύτητα κατά τη φορά του ανέμου, δηλαδή από τα βορειοανατολικά στα νοτιοδυτικά.

Φοβερό ή θέσις των δυστυχισμένων! Δεν ήταν πιά κύριοι της μηχανής τους, δεν μπορούσαν να κάμουν τίποτα. Το περιβάλνιμα του αερόστατου ξεφουσκωνε όλοένα περισσότερο. Το αέριο εξέρευγε, χωρίς να υπάρχει τρόπος να το κρατήσουν. Και στη μιά μετά το μεσημέρι, το σκαφίδι ήταν κρεμασμένο εξακόσια μόλις πόδια επάνω από τον Ωκεανό. Το τελειωτικό πέσιμο ήταν ιναπόφευκτο και, αν ως το βράδυ δεν εφαινετο καμμιά ξηρά, σκαφίδι, αερόστατο κ' επιβάτες θα έχανοντο στα κύματα.

Αλλά οι αεροπόροι εκείνοι ήταν άνθρωποι γενναίοι, ενεργητικοί κι' ήξεραν νάντιμετωπιζουν τον θάνατο. Ούτε ένα παράπονο δεν έβγηκε από τα χείλη τους. Ήταν απορροισμένοι να κάμουν τα πάντα, για να επιβραδύνουν το πέσιμο του αερόστατου. Γιατί το σκαφίδι τους, ένα μεγάλο καλάθι από λυγαριά, δεν ήταν καμωμένο για να πλέη και δεν θα είχαν τρόπο να το κρατήσουν στην επιφάνεια, αν έπερτε στο νερό.

Στης δυό, το αερόστατο δεν απείχε παρά τετρακόσια πόδια από τα κύματα.

Την στιγμή εκείνη μιά ανδρική, άτρομη φωνή ακούσθηκε και στη φωνή αυτή

- άποκρίθηκαν άλλες επίσης δυνατές:
- Τα πετάξατε όλα;
- Όχι! Υπάρχουν ακόμα δέκα χιλιάδες φράγκα χρυσά.
- Έξω κι' αυτά!
- Ένα βαρύ σακκούλι έπεσε άμέσως στη θάλασσα.
- Το αερόστατο σηκώθηκε;
- Λιγάκι, αλλά θα ξαναπέση.
- Τι μένει ακόμα να πετάξουμε;
- Τίποτα!
- Όχι δά! Το σκαφίδι!
- Άς πιασθούμε από τα δίχτυα, και το σκαφίδι στη θάλασσα!

Ήταν το τελευταίο μέσο για νάλαφρώση το αερόστατο. Τα σχοινιά που

κρατούσαν ολόγυρα το σκαφίδι, εκόπηκαν και το αερόστατο, ξαλαφρωμένο, ανέθηκε δυό χιλιάδες πόδια.

Οι πέντε επιβάτες είχαν σκαρφάλωση στο δίχτυ, επάνω από το στεφάνι, κ' έστέκοντο εκεί, κυττάζοντας κάτω την άβυσσο.

Για κάμποση ώρα, το αερόστατο εξακλούθησε όχι μόνο νάνεβαινη, αλλά και να τρέχη γρηγορώτερα. Έστερα όμως, αφού ίσορροπήσε πάλι στα ψηλά στρώματα, άρχισε πάλι να χαμηλώνη. Το αέριο εξέρευγε από ένα σχίσμα, που ήταν αδύνατο να το διορθώσουν.

Οι επιβάτες είχαν κάμη ό,τι μπορούσαν. Δεν θα τους έσωζε πιά παρά ο Θεός. Στης τέσσερες, το αερόστατο απείχε πάλι πεντακόσια πόδια από τη θάλασσα.

Έξαφνα ακούστηκε ένα δυνατό γούργισμα. Ένας σκύλος, που συνόδευε τους αεροπόρους, έστέκετο σκαρφάλωμένο στο δίχτυ, κοντά στον κύριο του.

— Ο Τόπ κ' είδε! εφώναξε κάποιος. Κι' άμέσως μιά άλλη φωνή αντίχησε: — Γή!... Γή!...

Το αερόστατο, που δεν είχε παύση να τρέχη προς τα νοτιοδυτικά, είχε διανύση από το πρωί ένα τεράστιο διάστημα, έκαντο δέκα μίλλια, και κάποια γη είχε φανή πράγματι προς εκείνη τη διεύθυνσι.

Αλλά η γη αυτή απείχε ακόμη τριάντα μίλλια. Έχρηιάζετο μιά τουλάχιστον ώρα για να τη φθάσουν. Μιά ώρα! Το αερόστατο δεν θα δειάζε προτιότερα ότο αέριο του έμεινε ακόμη;

Αυτό ήταν τώρα το φοβερό πρόβλημα. Οι επιβάτες έβλεπαν καθαρά το στερέο εκείνο σημείο, όπου έπρεπε να φθάσουν με κάθε θυσία. Δεν ήξεραν αν ήταν νήσος ή ήκειρος, γιατί δεν μπορούσαν να καταλάβουν σε πιά μέρος του κόσμου τους είχε παρασύρη ο άνεμος. Αλλά στην ξηρά εκείνη, κατοικημένη ή άκατοίκητη, φιλόξενη ή όχι, έπρεπε να φθάσουν.

Σε λίγο, το αερόστατο άγγιζε την επιφάνεια της θάλασσας. Τα κύματα έβρεχαν τα κάτω μέρη του δικτυού, που έγινε έτσι βαρύτερο. Μόλις και μεταβίαις ή συσκευή εκρατείτο στον αέρα, σαν πουλί με σπασμένο φτερό. Αλλά η ξηρά δεν απείχε τώρα παρά ένα μίλλι. Και το ξεφουσκωμένο αερόστατο έπρωχγετο από τον άνεμο σαν καράβι. Έως θα έφθανεν έτσι ως την ξηρά!

Έξαφνα, φοβερές κραυγές, από τέσσερα στήθη συγχρόνως, αντίχησαν. Το αερόστατο, που ενόμιζαν ότι δεν θα ξανασηκωθί, έκαμην έν απότομο πήδημα, αφού το εκτόπησε ένα τεράστιο κύμα. Έτσι, σά νάλάφρωσε απότομα, ύψώθηκε ως εκατό πενήντα πόδια κ' εκεί άπάντησε ένα ρεύμα αέρος, που αντί να το φέρνη ίσια προς την άκτη, το άνάγαζε νάκωλουθί μιά διεύθυνσι παρά-

λληλη. Αλλά μετά δυό λεπτά της ώρας, την έπληρξασε πάλι λοζά κ' έπεσε τελειωτικά επάνω στην άμμο της παραλίας, αρκετά μακριά από το μέρος όπου έφθαναν τα κύματα.

Οι επιβάτες, βοηθούμενοι ο ένας με τον άλλο, κατάφεραν να ξεμπλεγθύν από τα σχοινιά του δικτυού. Το αερόστατο, ξαλαφρωμένο από το βάρος του, το ξαναπήρε ο άνεμος και, σαν το πληγωμένο πουλί, που ξαναβρίσκει μιά στιγμή ζωής, εξαφανίσθηκε στί διάστημα. (Έπεται συνέχεια) Γ.Ρ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΒΑΣΤΑΞΗ, ΝΑ!

Αγαπητοί μου,

ΤΑΝ μιά ημέρα στάς Αθήνας, που ο δρόμος δεν είχε καμμιά ασφάλεια. Και στα σπίνια ακόμη οι άνθρωποι εκλείναν της πόρτες, απέφευγαν τα παράθυρα, κατέβαιναν πιο χαμηλά, φυλαγονταν όσο μπορούσαν. Η μητέρες, τρομαγμένες, δεν άφιναν τα παιδιά τους ούτε να ξεμυτίσουν. Και στο γραφείο της Διαπλάσεως, όλο το σπίνι κ' έμεινε κλεισμένο, ενώ οι μεγαλύτεροι εκπόσεχαν τους μικρότερους να μη βγούν έξω, να μην εκτεθούν στους πυροβολισμούς, που ή αφοβία της ηλικίας των τους άψηφούσε. Έννοείται, ότι εκείνη την ημέρα, κανείς δεν ήλθε στο γραφείο, ούτε για να πάρη το φύλλο, που μόλις είχε τυπωθί, ούτε για νάνανεώση τη συνδρομή του, ούτε για ναρίση γράμμα. Κανείς, ούτε μεγάλος, ούτε μικρός, ούτε τους είχε παρασύρη ο άνεμος. Αλλά έξαφνα, κατά τάπόγευμα, κτυπά το κουδούνι της πόρτας.

— Ποιός είναι; — Εγώ. Ανοίξτε μου, σās παρακαλώ, να πάρω το φύλλο! Άνοιγουν την πόρτα και θλέπουν νάνεβαινη τη σκάλα ένα παιδάκι. Ένα τόσο-δμ μικρό παιδάκι. — Μπιά! το ρωτούν εκπληκτοι. Μονάχος σου ήλθες έσύ; — Μονάχος μου. Θέλω το φύλλο. — Θα κάθεται έδω-κοντά, έ; — Όχι... κάθουμαι στοῦ Ρούφ. — Στοῦ Ρούφ;!...Κ' ήλθες, παιδάκι μου, από κεί-κάτω ως έδω μονάχος σου, για να πάρης το φύλλο; Και δεν φοβήθηκες; — Όχι. Τι θα πάθαινα; — Μά καλά, πώς σάφισε ή μητέρα σου; — Δεν μάφινε, αλλά της ξεφουγα. Δεν μπόρεσα να συλλογίζωμαι ότι ή Διαπλάσις είναι τυπωμένη και με περι-

μένει, όπως πάντα. Θα πάω, είπα, θα τρέξω ως εκεί κι' ό,τι γίνη ως γίνη... Δεν μπόρεσα να βαστάξω, να!

Αυτή ή τόλμη έσυγκίνησε όλο το παιδάκι το φρέσκο φύλλο και να το διώξουν, να το σπρώξουν να φύγη, να σθάτη γρήγορα στο σπινάκι του, για να μην άνησυχί ή μητέρα του. Του έπρότειναν μάλιστα να του δώσουν τον Άναγνία να το συνοδεύη. Αλλά ο μικρός δεν ήθελε.

— Μη φοβάσθε, έλεγε. Τώρα είναι ήσυχία. Και πάλι, αν άκούσω τίποτα μπαμ-μπόμ, πηγαίνω στις θείας μου που είναι δω-κοντά... Μη φοβάσθε! Φθάνει που πήρα τη Διαπλάσι!

Και με το φύλλο στο χέρι, σαν τρώκαιο, το παιδάκι κατέβηκε τη σκάλα γελαστό, χαρούμενο κ' ευτυχισμένο. Έτρεχε, έτρεχε στο σπίνι του, να διάβαση τη συνέχεια του «Μικρού Λαλινοῦ» και της 'Αρπαγής της Ναδίας». Με τη τόλμη του, με την αφοβία του, με την αποφασιστικότητά του, — κι' όλα αυτά από την αγάπη του στη Διαπλάσι, — θα τη διάβαζε προτιότερα από κάθε άλλο παιδί. Τάλλα θάρρουνταν να πάρουν το φύλλο αύριο ή θα πέφτιναν να τους τ'όπρη στο σπίνι ο ταχυδρόμος ή ο έφημεριδοπώλης. Αλλά ο μικρός μας φίλος ξεκίνησε από του Ρούφ, μονάχος του, μ' εκείνη την κοσμοχαλασιά, να έλθη να το πάρη. Ήταν ή ημέρα του, ή ώρα του... δεν μπόρεσε να βαστάξη, να!

Ω, για πολύν καιρό, το σπινάκι της Διαπλάσεως θα θυμάται το άφοβο κι' άφοσιωμένο αυτό παιδάκι, που κτύπησε το κουδούνι της πόρτας και παρουσίασθηκε στο γραφείο, σε μιά ημέρα που δεν είχε πάη κανείς. Είπε κι' αυτό ένα δείγμα της αγάπης, που έχουν τα παιδιά στη Διαπλάσι τους. Γιατί και πόσα άλλα, εκείνη την ημέρα, δεν θάκάναν το ίδιο... αν τάφιναν ή μητέρες τους!

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

- Λουλουδία που έμαράθηναι, Κι' αν έχουν εύωδια Κι' αν δεν τα ξεφυλλίζουν, Ποιός δεν ξαναβήθουν!
- Τα κόλλη μου αν έχάθησαν Οί σπόροι μου παιδιά Θέ να μισοβλήσουν Και θα με ξαναθήσουν...
- Μά έσι αν λάμψεις μόνο σου, Άστραφτερό πετράδι, Σαν άστρο στο σκοτάδι, Κρυφός για πάντα ο κόνος σου, Που σε φορούσε πλούσιοι Κενόδοχοι και άνούσιοι!

Η ΒΕΝΤΕΤΤΑ

[Μυθιστόρημα υπό Α. FERGUSON]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟΣ ΚΑΖΑΛΕ

Το Σπαθονήσι.

Το συγκινητικό επεισόδιο της ζωής μου, που αποτελεί αυτή την ιστορία, συνέβη όταν ήμουν παιδί δώδεκα-δελτατριών ετών. Υπήρξε για μένα γεμάτο κινδύνους και φόβους και γι' αυτό βέβαια μου έπροξένησε μια τόσο ζωηρή ευχαρίστησι.

Αλλά, για να καταλάβετε την ιστορία μου, πρέπει πρώτα να σας πω ποιο είμαστε και που ερισκόμαθα τότε.

Εμείς οι δύο, δηλαδή ο πατέρας μου κ' εγώ, αποτελούσαμε δλη την οικογένεια. Κι' ο τόπος της διαμονής μας ήταν ένα νησάκι, δέκα μίλλια μακριά από την ακτή της Νέας Ζηλανδίας.

Η θάλασσα κτυπά ακατάπαυστα το Σπαθονήσι, κι' ε,τι άνεμος κι' άν είνε, στο νησάκι μας φυσά πάντα. Αλλά σε κάποιες απάνεμες χαράδρες έχει πολλά ώριμα δένδρα και μερικά μάλιστα απ' αυτά δεν υπάρχουν παρά μόνο 'ς αυτή την άγγλική αποικία. Τονομα του νησιού μας όφείλεται στους βράχους του, που φαίνονται πραγματικώς κομμένο: σά με σπαθί. Στη βραχώδη του παραλία βλέπει κανείς και πολλές σπηλιές, που, καθώς λένε, της έκαμαν και της κατοικούσαν οι πρώτοι άνθρωποι του νησιού, πριν διωχθούν από εκείνους που τους διαδέχθηκαν.

Εξ αίτιας των προϊστορικών αυτών σπηλαίων και των μοναδικών του δένδρων, το Σπαθονήσι φυλάγεται από την Κυβέρνησι, κι' ο πατέρας μου, κατ' αίτησί του, είχε διορισθή φύλακας. Ένονοείται, ότι δεν ήταν καμμιά θέσις με μεγάλο μισθό' ο πατέρας μου όμως είχε κάτι εισοδηματικά, από λείψανα μεγάλης οικογενειακής περιουσίας, κι' εξούσαμε κεί ησυχολοί κ' εύτυχημένοι. Ο πατέρας μου ήταν άνθρωπος φιλήσυχος, μορφωμένος και χωρίς φιλοδοξίες, τα βιβλία του, ή φυσιοδικές του μελέτες, ή αγάπη και ή φροντίδα που είχε για μένα, έγέμιζαν τη ζωή του. Η έρημιά του μικρού νησιού τον είχε τραβήξει, γιατί πάνε αγαπούσε την παράμερη ζωή, και μάλιστα από τότε που πέθανε ή μητέρα μου.

Ήμουν μαθητής στο Λύκειο του Νόρθ-πορ, της πλησιέστερης στο νησάκι μας πόλεως. Εκεί περνούσα το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου. Αλλά και τον καιρό που έμενα στο Σπαθονήσι, ποτέ δεν κα-

ρατηρούσα την έρημιά του, θέλω δηλαδή να πώ, ότι δεν μ' έστενοχωρούσε ποτέ. Ήταν το «νησί» μου, το σπίτι μου, και ή ζωή μου εκεί-πέρα έμυριζε τόσο πολύ Ροβινσώνα Κρούσο, όττα και τότε, ακόμα, που είμαι άνδρας μαστός και πολιταξείδεμένος, ή ενθύμησις των ήμερών εκείνων μου δίνει άνταρχιγίες ευχαριστήσεως.

Ο πατέρας μου ήθελεν ένα ύπηρέτη, για να κάνει της δουλιές του σπιτιού και να τον βοηθή στο κήπον ή στα μικρά καθήκοντα που του επέβαλε ή θέσις του φύλακα. Αλλά οι ύπηρέτες δεν μπορούσαν να συνειθίσουν τέτοια μοναξιά

«Όταν ήλθε να με πάρη από το βαπόρι...» (Σελ. 4, στ. 6.)

έμεναν λίγο καιρό και το έσκαζαν κι' ο πατέρας μου, όλόκληρος εβδομάδες, ήταν ο μόνος κάτοικος του νησιού μας. Ήταν πάλι έτσι ολόμυναχος, όταν έπήγα μια φορά να περάσω κοντά του της τρείς εβδομάδες των διακοπών που κλείνουν το δεύτερο τρίμηνο του σχολικού χρόνου. Μου το είπε άμέσως μόλις βρέθηκα στη θάρκα του, όταν ήλθε να με πάρη από το βαπόρι, που έκανε καθ' εβδομάδα την ύπηρεσία του νησιού κ' έφερνε το ταχυδρομείο και τα τρόφιμα. — Αλλά δεν θα σου χαλάσω της διακοπές σου, παίρνοντας καινούργιο ύπηρέτη, πριν γυρίσης στο Λύκειο,

επρόσθεσε με το αγαθό του χαμόγελο. Αυτό μ' ευχαρίστησε πολύ, γιατί δεν μου έχοριάζετο άλλος από τον πατέρα μου. Ήταν ο πιο ευχάριστος σύντροφος, που θα μπορούσε να ποθήση ένα παιδί σαν κ' εμέ.

Δύο ήμέρες μετά τον έρχομό μου, έγεινε μεγάλη τρικυμία. Βροχές και άνεμοι έλεγες πως ήθελαν ναρπαξούν την κορφή του νησιού. Στον ορίζοντα, ή θάλασσα έφαινετο σκεπασμένη σαν από άσπρα άλογα και στο ύπαιθρο μόλις μπορούσαμε νακούμε τη φωνή μας, γιατί τα κύματα έδερναν τους βράχους με χροτους θροντής. Η τρικυμία που ξέσκαπε τάπογευμα, έθασε στο κορύφωμά της το βράδυ, ενώ εμείς έκαθημέθα μπροστά σε καλή φωτιά, στο μικρό δωμάτιο που μας έχρησιμευε για τραπεζαρία και σπουδαστήριο.

Βοήθεια!

Έξαφνα ο άνεμος εκόπασε, σά να ήθελε να ξεκουραστή, για να φυσήση δυνατώτερα κ' ο πατέρας μου σώπασε μια στιγμή, για να απολαύση τη στιγμή αυτή της ήσυχίας. Τότε, μέσα στη σιωπή, άκούσαμε καθαρά κάτι άδύνατα, αλλά επίμονα κτυπήματα στη βεράντα, που άνοιγετο ίσα-ίσα στη μικρή μας τραπεζαρία. Ανατριχιάσαμε κ' οι δύο' ο πατέρας μου σηκώθηκε κι' άνοιξε την πόρτα της βεράντας.

Ένας άνθρωπος έφάνη τότε στο άνοιγμα, ένας νέος, σχεδόν παιδί, ψηλός και άδύνατος, που έσταζε όλος νερό. Άίματα έτρεχαν στο χλωμό σαν του βρυκόλακα πρόσωπό του και τα μακριά μαύρα του μαλλιά ήταν κολλημένα στο μέτωπο και στα μαγουλά του. Το φάσμα αυτό άπλωσε τα χέρια του παρακαλέστα κ' έρώναξε: — Για το Θεό!... Κρύψτε με! Προττατέψτε με!

Κ' έπεσε κάτω με τα μουτρα. Έβοήθητα τον πατέρα μου να τον τραβήξη κοντά στη φωτιά, να του βγάλη τα μουσκεμένα του ρούχα και να του ρίξη στο στόμα λίγο ζεστό κρασί. Σε λίγο ο νέος συνήλθε, εξακολουθούσε όμως να μένη άκίνητος, τόσο άδυντος και τόσο εξαντλημένος, όττα μετά βίας κρατούσε και τα μάτια του άνοικτά.

Ο πατέρας μου τότε τον έτόλιξε με ζεστά σκεπάματα, τον έξάπλωσε στο κρεβάτι του ύπηρέτη μας, του έδωσε την πληγή του μετώπου του και τον άνάγκασε να φάη κάτι τί. Τότε το φάσμα ζωντάνεψε κι' ο πατέρας μου τον

άφισε να μās πη ποίος ήταν και τί του συνέβη. Μās διηγήθηκε τότε ότι είχεν έλθη από τη Σικελία, μαζί με άλλους κλητρίτες του, για να φαρέψουν. Το άπογευμα, όταν σηκώθηκε ή τρικυμία, το χέστερ (φαροκάϊκο), όπου είχε μπη με τρείς συντρόφους του, εύρίσκατο στ' άνοικτά. Έπροσπάθησαν να καταβούν στο λιμάνι του Νόρθπορτ.

Η κάλη τους με την τρικυμία ήταν δεινή και χιλίες φορές ένινδύνευσαν να βουλιάξουν. Το βράδυ, ενώ το κούιτερ παρέρυετο από τον άνεμο, ένα πελώριο κύμα το έσάρωσε κι' άρπαξε από μέσα τον Φραντσέσκ Καζάλε, — αυτό ήταν τονομα του ναυαγού. Δεν ήξερε κι' αυτός πόσην ώραν έπάλευε στο νερό, όταν, μέσα στο σκοτάδι, είδε κάτι τί πιο σκοτεινό. Κατάλαβε τότε πως ήταν ξηρά. Σε λίγο, μια ακτίνα φωτός έτρόπησε το σκοτάδι: ήταν ή λάμπά της μικρής μας τραπεζαρίας. Κι' ο Φραντσέσκος Καζάλε προσπάθησε να διευθυνθή προς το σωτεινό αυτό σημείο.

Ήταν πρώτης τάξεως κολυμπιστής. Όμως, μόνο με τη βοήθεια του Θεού κατάφερε να βρῆ την είσοδο του μικρού μας λιμανιού, να περάση ανάμεσα από της ξέρες και να πατήση τη γῆ, του νησιού, χωρίς να πάθη τίποτ' άλλο από την πληγή εκείνη στο μέτωπο και από

μερικά γδαρσίματα στα πόδια και στα χέρια. Και με μεγάλη ζωηρότητα, εύχαριστούσε τον Θεό και τον προστάτη του Άγιο για την σωτηρία του, που την θεωρούσε θαύμα. Με τα θερμότερα λόγια εύχαριστούσε επίσης και μās για τη βοήθεια που του δώσαμε στο σπίτι.

«Ένας άνθρωπος έφάνη τότε στο άνοιγμα...» (Σελ. 4, στ. γ.)

Ήταν ένα παιδί πολύ ήμερο, πολύ διαχυτικό, με ώμμορφο πρόσωπο και με θαυμάσια μαύρα μάτια. Μιλούσε αρκετά καλά άγγλικά, άν και με πρόφορα ξένη. Παρητήρησα όμως — το παρητήρησε κι' ο πατέρας μου, — ότι ενώ μās μιλούσε, ενώ μās έλεγε την ιστορία του, είχε πάντα κάποιον δισταγμό και μάλιστα κάποιον τρόμο.

Πριν πάω να κοιμηθώ, άκολούθησα τον πατέρα, που θέλησε να ιδῆ πός ήταν τώρα ο ναυαγός. Είχε άποκοιμηθή, αλλά ο κρότος της πόρτας τον έκαμε να πέταχθῆ κατατρομαγμένος.

— Φύγετε! φύγετε! έρώναξε ίταλικά. Μη με σκοτώτετε!... Αχ, μά γιατί θέλετε να με σκοτώτετε;

Ο πατέρας μου τον καθήρυχασε μιλώντας του άγγλικά. Τότε ο Φραντσέσκος εκύτταξε γύρω του, κατάλαβε, θυμήθηκε που εύρίσκατο, και τα μάτια του έχασαν άμέσως την έκφρασι του φόβου.

— Με συγχωρείτε, σινιόρ! είπε με διάχυσι, προσκαθών να χαμογελάση,

μολονότι έτρεμε άκόμη και στη μέτωπό του έφαινότο χονδρές στάλες ιδρώτος. «Έδλεπα ένα κακό όνειρο!»

— Φαίνεται, ότι το δυστυχισμένο αυτό παιδί, φοβάται για κάτι τι άλλο, που το κάνει να ξεγνά και τον φοβερό κίνδυνο που περάσε σήμερα, έπρόσθεσε ο πατέρας μου σκεπτικός. Το πρόσωπό του όμως μου λέει, ότι δεν έχει κάμη κανένα κακό. Ποίος ξέρει!

Ο Φραντσέσκος ύπηρέτης.

Το πρωί, ο ναυαγός μας έδήλωσε ότι ήταν πολύ καλά στην υγεία του και μās παρακάλεσε να τον άφίσωμε να σηκωθή. Ός που να στεγνώσουν τα ρούχα του, ο πατέρας μου του έδωσε να φορέση κάτι δικά του' του ήρχοντο μεγάλα και ο Φραντσέσκος μου έφαινετο έτσι πολύ άστειος. Αλλά κι' αυτός έδειγνε τόση εύδιαθεσία, τόση εκήθυμία να μās άρέση, όττα και τη δική μου καρδιά την κατέκτησε δλη, και ο πατέρας μου έσηγμάτισε γι' αυτόν την καλλίτερη ιδέα.

Ο Σικελός μās παρακάλεσε να μās έτοιμάση το γεύμα και μαζί με πολλά άλλα ώριμα φαγιά, μās έκανε κι' ένα ριζόττο τόσο επίτυχημένο, όττα ο πατέρας μου έδήλωσε, ότι δεν έφαγε καλλίτερο ούτε στην Ίταλία. Ός το βράδυ της πρώτης ήμέρας, ο Σικελός μās είχε δείξη ότι ήξευρε, όχι μόνον να μαγερεύη θαυμασία, αλλά και νόμιμη την αγελάδα, να πλένη, να σκάβη, με μια λέξι να εργάζεται πολύ καλλίτερα κι' από τον καλλίτερο ύπηρέτη που είχαμε ως τώρα.

(Έπειτα συνέχισα)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΕΥΨΗΝΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στο σχολείο. — Δεν μου λές, σε παρακαλώ, Τάκη; Έχω μια άπορία: Από τί πέθανε ή Νεκερά Θάλασσα; Δεν το βρισκω στον Άτλαντάμου.

— Ω, και πός μεγάλωσες! Ριά να σε ιδώ... — Ναι, θεία μου και τόσο πολύ, όττα φοβούμαι μη γίνω επτά χρονών, πριν έλθουν τα γενέθλιά μου.

— Τί φοβάσαι τον Ινδιάνο; Μά δεν έφαγες τόσες φορές; Και ο Τοτός άπομανηρόμένος; — Ναι, μ' αυτός έδω δεν είχε άρεστά ψημένους...

— Παιδί μου Γεώργιο, δεν πρέπει να παρατοής. Σε βλάπτει. — Μά, μαμμιά, δεν καταλαβαίνω κανείς άν έφαγε πολύ, παρακάτω!

παρεχομένου προς τοιοῦτο ὑπό τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χάρις τῶν Ἀφύσεων πολεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 20 φύλλα, ὅσα ἀρκούν δι' ἑνα Διαγωνισμόν, καὶ τιμᾶται φρ. 1.

7.—Ἀφύσεις γραφομένου ἐπὶ ἄλλου χαρτοῦ ἐκτός τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὅταν δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων Ἀφύσεις εἴνε γραμμῆναι ἀπόψεως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλον χαρτοῦ, μόνον αὐτὸ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπὰ ἀπορρίπτονται.

8.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν Ἀφύσεων γραμμῆναι λύσεις, δὲν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου, μὲ πεντάλεpton γραμματόσημον ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ μονόλεpton ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σφαλῶν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων διὰ μιᾶς, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσῃ πρὶν παρῆλθῇ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

9.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς: α) —Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: Ὅσοι ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιστοιχοῦντες τὰ δικτὰ τοῦλάχιστον δέκατα (2/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, ἀφ' οὗ λύσεις θεωροῦνται αὐτὸν ἀπορρίπτονται καθολικῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευομένας διὰ τοῦτο ὅσα ἐφαρμόζονται πολλαῖς λύσεσι, ὅτι εἰς αὐτῶν εἰς τὴν ἀποφάσιν εἴνε ὑποψήφιοι διὰ τὸν Ἡρώδην Βραβεῖον, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, εἰ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἴδε κατωτέρω Σημείωσιν).

β) —Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Ἀφύσεων ἕως τὰ ἐπὶ δέκατα τοῦ ὅλου (2/10), εἴνε ὅσοι ὑποψήφιοι διὰ τὸν Β' Βραβεῖον. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, εἰ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἴδε κατωτέρω Σημείωσιν).

γ) —Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Ἀφύσεων ἕως τὰ ἐπὶ δέκατα τοῦ ὅλου (2/10), εἴνε ὅσοι ὑποψήφιοι διὰ τὸν Γ' Βραβεῖον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἴδε κατωτέρω Σημείωσιν).

Σημείωσις: Οἱ Ἰσοτίμοι ὅλων τῶν τάξεων ἔχουν τὸ δικαίωμα, οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβεῖου νὰ δημοσιεύσῃ τὴν εἰκόνα τῶν ἐπὶ πληρωμῇ φρ. 6, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισῆ καὶ γαγοράσῃ, ἀντὶ φρ. 5 μόνον, ἕνα, ὀλοδήματα θέλων, τόμον Διαπλάσεως προσηγορευμένον ἐπὶ τῶν τιμωμένων 8 φρ. Οἱ τοῦ Β' Βραβεῖου γαγοράσῃ ὁμοίον τόμον ἀντὶ φρ. 6, καὶ οἱ τοῦ Γ' Βραβεῖου ὁμοίον τόμον ἀντὶ φρ. 7. Διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν διὰ κλήρου βραβευομένων ἴδε Κεφ. 5, περὶ Βραβεῖων, (ἀφθρον 2, § α', β', γ').

δ) —Ἐπισημὸν λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρως τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εἶδεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε) —Ἐφημερίαν λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρως τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εἶδεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπισημὸν.

ζ) —Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἐπὶ δέκατα (2/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων. Διὰ τὸ Β' Βραβεῖον μόνον τὰ ἐπὶ δέκατα (2/10), καὶ διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον μόνον τὰ πέντε δέκατα (1/10).

η) —Εἰς τὴν Μικράν Τάξιν: Πᾶν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἄλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ

τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὸ πέντε δέκατα (5/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10) καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέκατα (3/10). 10.—Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Ἐδσημῶν, ἐκτὸς τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων τοῦ (ἐν ἑδσημῶν διὰ καθὲ δέκα λύσεις ἢ κλάσμα αὐτῶν) τῶν παρεχομένων καὶ ἄλλα ἀκόμη εἴσημα. Ἐδσημα ἐπιμονῆς, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων, τῶν ὁποίων ἔσταιτε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν ἑδσημῶν ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστην δυνάδα φύλλον ἢ κλάσμα αὕτης. Ὅπως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυλλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πόσας ἐξ ἕκαστου, λαμβάνει ἐνέα εἴσημα ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον ὁ στείλας λύσεις 12 ἢ 11 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 6 εἴσημα ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' Ἄλλοι Διαγωνισμοὶ

1.—Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Αἰδέεται ὡς θέμα μία παροιμία ἢ μία εἰκόνα, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς εἰς τὴν Προκήρυξιν.

2.—Δημοψήφισμα ἢτοι Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων. Κατ' ἑτος βραβεύονται τὰ καλλίτερα δέκα (10) ψευδώνυμα διὰ Δημοψήφισματος πάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

3.—Διαγωνισμὸς Ψευδοθέματος ἢτοι πρὸς ἐγγραφήν νέων Συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμὸς τῶν Ἐδσημῶν.—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. 5' καὶ 6'.

4.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος, Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ), Διαγωνισμὸς Λευκῶν Λέξεων, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ δεξιόναι λεπτομερῶς ἐν τῇ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὅποιοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' Τὰ βραβεῖα καὶ τὰ Ἐδσημα

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀφύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς Διηγήματος, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λευκῶν Λέξεων. Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, Ποιήματος, Μεταφράσεως.

2.—Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς: α) —Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἴνε διήγημα ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις 2) δημοσιεύεται ἡ εἰκόνα ἢ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομα του, ἐν δηλώσει δι' ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ χρηστὸς τοῦ ὀνόματος του 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν του. β) —Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς γ) —Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον τῆς Διαπλάσεως

τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς: α) —Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῖδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' Β' Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. β) —Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομῖδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του. γ) —Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τομῖδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὐτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβεῖων οἰονόησις δημοσιεύεται ἀπὸ τὸν ἐπισημῶν καὶ νὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ψευδοθέματος, καθὼς καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων, θεωροῦνται ὡς ἕκαστοι, ἔχουν ἰδιαίτερα ὅλους βραβεῖα, ὀριζόμενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—ἈΦΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ λέγεται ἐν ἐξαιρετικῶν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μετὰ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον ἢ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἄφροντα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς τοὺς διαφοροὺς Διαγωνισμοὺς τῆς ἐπὶ τρία τὸ πᾶν συναπτά ἐτη. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι.

α) —Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μονάδα (32/32). β) —Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν δέκατα (2/32). γ) —Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν τριακοστὰ δευτέρα τῆς μονάδος (2/32).

δ) —Ὁ Ἐπισημὸς ἐν γενεῇ ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸν τριακοστὸν δευτερον τῆς μονάδος (1/32). 7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα τριῶν τῶν πᾶν κατὰ συνέχειαν ἐπὶ, δώσουν ἀφροσύνη ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ Ἀφρόν Βραβεῖον ἅμα τῇ ἀξίᾳ του. Ὅστε ἀπαραιτήτως εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητῆς διὰ τὸν δαυτὸν του, καὶ νὰ σημειώσῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια λαμβάνει ἐκαστοτε μετὰ τὴν ἀντιστοιχῶν ἀριθμητικῶν ἀξίων. Καὶ τοῦτο διὰ τὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλασιν στέλλων λεπτομερῆ σημειώσεων τῶν βραβεῖων του.

8.—Ὁ τυχὼν Ἀφρόν Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α) δημοσιεύεται ἡ εἰκόνα του β) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του. 9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονόησις δημοσιεύεται πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε

κατὰ καιρῶς, δώσουν ἀφροσύνη τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατῶν νὰ λάβῃ Ἀφρόν Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπὸς Ἀφρόν, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαύτοτε ἀν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια θὰ λάβῃ κατῶν εἰς Διαγωνισμοὺς.

Σημείωσις Α'.—Εἰς τὸ Ἀφρόν δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ψευδοθέματος, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ μετὰ Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκόνα τοῦ βραβευομένου αὐτοῦ. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν λογαριάζονται καὶ τὰ βραβεῖα τοῦ Δημοψήφισματος Α', Β' καὶ Γ'.

Σημείωσις Β'.—Τὸ τῶν Ἰσοτίμων Α', Β', ἢ Γ' Βραβεῖον τῶν Ἀφύσεων λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀφρόν ὡς Γ' Βραβεῖον 2/32.

10.—Τὸ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤῶΝ ΕΥΣΗΜῶΝ εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται εἰς ἐξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, ἢ Διάπλασιν σημειώσῃ Εὔσημα ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς ἀπαντήσεως. Ἡ ἀνομιὰ τῶν Εὔσημων δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον δι' ἑνὸς Ε' ἢ περισσότερων ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον ἢ τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α) —Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὔσημων λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὔσημων, μετὰ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται ἡ εἰκόνα του 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρονοδότην Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 10 κατ' ἐκλογὴν του.

β) —Δύο δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρώτον. Ἐκαστὸς τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα χρονοδότην τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5 κατ' ἐκλογὴν του.

γ) —Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα ἀδεύον τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

δ) —Ἐπισημὸς ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὔσημων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Ἐφημερίαν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὔσημων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐκαινεθέντος.

11.—Ἄμα τῇ λήξει ἐκάστης τριμηνίας (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Ἀγροῦ) ὀφείλει ἐκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν Εὔσημων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἄμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενικῶν σημειώσεων ὅλων τῶν Εὔσημων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τ' ἀποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' Ἀλληλογραφία—Μικραὶ Ἀγγελίαι

1.—Κάθε συνδρομητῆς ἔχων ψευδώνυμον καὶ τ' ἀδελφὰν του, ὅταν ἔχων ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφωσιν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ἑμῶν, πρέπει νὰ εἴνε ὄσα τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμένα, δὲν δὲ περιέχουν τι εἴδος ἀπαιτήσεως καὶ δὲν τὸ ἐπιτρέπη ὁ χρόνος, ἢ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίως εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως.

2.—Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς

Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν Ἐσωτήσεων καὶ Πληροφοριῶν. Ὑπάρχει πρὸς ταῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφομένη Μικραὶ Ἀγγελίαι, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως—προκαταβάλλον τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν: α) —Ἡ λέξις μετὰ ἐπὶ ἄλλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, —δηλαδὴ φιλὰ ὡς τὰ τῆς σελίδος καύτης, —λεπτὰ 5, μετὰ πρὸς στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ οἱ ὀλιγωτέρω τῶν 15 λέξεων πληρώνονται ὡς νὰ ἴσαν 15. Ὁ χρονοδότης σίγῃ, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μετὰ κεφαλαία ἢ κατὰ ἢ ἀπὸ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς μετὰ λέξεις ἀπλάι.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

β) —Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητῆς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν Διάπλασιν Μικρὰν Ἀγγελίαν, τὸ ἀνατιμολογῶν ὑπολογίζεται εἰς διπλοῦν, ἢτοι ἡ λέξις λεπτὰ 10.

γ) —Μικραὶ Ἀγγελίαι προσωπολογικαὶ, ἠθικαὶ, ἀπρεπεῖς ἐν γενεῇ, δὲν δημοσιεύονται εἰς τὴν Διάπλασιν. Ἡ πληρωμὴ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ καί τις ὅτι ἐγκρίνεται, ὄχι ὅμως καὶ ὅτι θέλει.

3.—Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως γίνεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἄλλ' ἢ ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ ὁμοφύλων. Ἀγῶρα ἀλληλογραφίαν μὴ ἀγῶρα καὶ κορίτσια μὴ κορίτσια. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις, δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ ἢ τὰ δευτέρω πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματόσημον 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγνώσῃ πρῶτα ἡ Διάπλασις καὶ, ἀν τὰς ἐγκρίσῃ, νὰ τὰς διαβιβάζῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' Κανονισμὸς τῶν Μ. Μυστικῶν. 1.—Μικρὰ Μυστικὰ ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὅποια ἐξεδόσαν ἢ Διάπλασις, διὰ ν' ἀνταλλάσσονται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντᾶσιν αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ Μικρὰ Μυστικὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἐπὶ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἐξ εικοσιπέντε τετράδιων φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὁρους: α) —Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μετὰ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράφῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν μετὰ ποῖον ἐπιθυμῇ ν' ἀνταλλάξῃ, ἢ δὲ Διάπλασις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας, ἐὰν αἱ προτάσεις συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς καταχώσεως ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας κρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25, διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτὰ ἢ λέξις.

β) —Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἴνε ἐντελὸς ἀποκρίσῃ πρὸς τὴν δεξτῇ ἢ ὄχι. Ἄν δεχθῇ, τότε ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτον ἐν

τετράδιον τοῦ πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἢ ὅποια τὸ στέλλει, πρὸς τὸν προτείνοντα καὶ ἐκείνος πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον ὀφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδίῳ του, διὰ ν' ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν: Ὅτιω λοιπὸν ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὕτην, στέλλει δευτερος.

γ) —Ὁ τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καὶ ὅπως καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλῃ τὸ τετράδιον του, πρέπει πρῶτον νὰ γράφωσιν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τὸ ὑπογράψωσιν, πάντοτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον του, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἔγγινε ἡ πρότασις, ἢ καὶ μετὰ τὸ ὄνομα τῶν μαζὶ, (ἂν θέλῃ νὰ φανερωθῇ), νὰ ἐσωκλείσῃ ἐν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, (πᾶντοτε δέκα λεπτῶν δι' ἐποδιδόντων εἰς τὸ τετράδιον), νὰ γράφωσιν εἰς τὸ ἄνω περιθώριον τοῦ ἐξωφύλλου μετὰ μολυβδοκόνδυλον πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιον, (τὸ ψευδώνυμον τοῦ ἄρκεῖ), καὶ νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ὡς τὸ διαβιβάζῃ.

4.—Τετράδια μετὰ ἀποδοσὶν καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπολογικὰς ἐπαινετικὰς, μετὰ πειρηματικὰς, μετὰ προτάσεις ἢ μετὰ πληροφορίας ἐκτὸς τῶν ἀπαντήσεων, δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

5.—Νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικ

4.—Πᾶς δικαιούχος συνδρομητής τῆς Διαπλάσεως, εἰμπορεῖ νὰ συστήσῃ πρὸς ἐγγράφην πτωχὰ παιδιὰ τῆς γενέσεώς του.
 5.—Αἱ συστάσεις αὐτῆς τῶν Ἀπόρων δημοσιεύονται, ἀνωμόως πάντοτε, εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν εὐπόρων συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως, καθὼς καὶ οἱ Μικροὶ Σύλλογοι οἱ ἰδιωτικοὶ πρὸς διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μὲς ὑπὸ συνδρομητῶν του, λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ἐσπεριασμάτων, ἐγγράφοντες δι' ἐξέδωκ τῶν τῶν πτωχῶν καὶ φιλόμοισα αὐτὰ παιδιὰ. Αἱ ἐγγράφαι τῶν συστημένων διὰ τῆς Διαπλάσεως Ἀπόρων ἀναγγέλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, μετὰ τὸ ὄνομα τῶν ἐγγράφοντων αὐτοῦ, φιλανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ Σειρὰ τῆς Διαπλάσεως. — Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως.

1.—Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νὰ πατήσουν τὴν σειρὰ τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως», τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὅποιον ἀνεγράφησαν.
 2.—Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 47 τόμοι, ἦτοι Α'.) Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι Τόμοι τῆς Πρώτης Περιόδου. Ἐκ τούτων ὁ 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος, ἐξηντηλήθησαν πρὸ πολλοῦ. — Β'.) Ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διαπλάσις» ἐκίθη ὑπὸ δεκαπενθήμερον ἑβδομαδιαία, ἠλλάξε σχῆμα καὶ ἐστέλλθη εἰς τὴν Β'. Περιόδον. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1916 ἐξεδόθησαν τόμοι 23 ὀνομαζόμενοι Τόμοι τῆς Β'. Περιόδου.
 3.—Ἡ διεύθυνσις τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν ἔχει ἐκδόσιν καὶ τόμους ἀνεξαρτήτους τοῦ περιοδικοῦ, περιεχόντας ἐκάστου ἀπὸ ἐν τετραπλῶν καὶ ἠθικῶν ἀνάγνωσμα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μυθιστορηματικὸν ἢ εἰκονογραφημένον. Οἱ τόμοι οὗτοι τυτλοφοροῦνται *Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως*.
 4.—Λεπτομερῆς ἱμοκατάλογος τῶν τόμων «Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθήκης», δημοσιεύεται ἐκάστοτε εἰς τὸ φύλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀνανέωσις συνδρομῆς. — Δῶρα τῆς Διαπλάσεως. — Μέσα ἀποστολῆς χρημάτων. — Ἀλλαγὴ διεύθυνσεως. — Ἐλλείποντα φυλλάδια.

1.—Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διαπλάσιν» εἶνε προπληρωσιμὴ, ἐπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομὴ του, νὰ τὴν ἀνανέωσῃ. Ὁ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὀφείλει νὰ τὸ δηλώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς τοῦ φυλλάδιου, σημειῶν ἐπ' αὐτὸ τὴν λέξιν «Ἀπαρῶδεκτον» καὶ τὸ ὄνομα του.
 2.—Κατ' ἔτος ἡ Διαπλάσις προκηρύσσει Ἀγασίαν ἄδωρον διὰ τῶν προπληρωόντων συνδρομητῶν τῆς. Τὰ δῶρα ταῦτα εἶνε ἀξίας 1700 ἐν ὄλῳ δραχμῶν, καὶ διανέμονται εἰς πέντε κληρώσεις ὡς ἑξῆς: μία κληρώσις, ἑξαετηρική καλομένη, γίνεταί τὴν Α' ἑβδομάδῃ τοῦ Δεκεμβρίου καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅσοι οἱ συνδρομηταὶ ὅσοι προσεληθῶσαν ἐτησίαν ἢ ἑξαμήνον συνδρομὴν πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου. Ἡ Α' τακτικὴ κληρώσις γίνεταί τὴν 15 Ἰανουαρίου, ἢ Β' τὴν 15 Ἀπριλίου ἢ Γ' τὴν 15 Ἰουλίου καὶ ἢ Δ' τὴν 1 Ὀκτωβρίου. Εἰς ἐκάστην τῶν κληρώσεων τούτων κερδίζουν 50 ἀριθμοὶ, συμμετέχοντες δὲ οἱ ἐχόντες πληρώσῃ ἐτησίαν, ἑ-

ξαμήνον ἢ τριμήνον συνδρομὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβανεταί ἡ ἡμέρα τῆς Κληρώσεως.
 3.—Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γενεῇ πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. *Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν*, ὁδὸς *Ἐδραίου 38, εἰς Ἀθήνας*. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν ἀποστέλλεται: Α') Διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, (Mandat de Poste) ἢ ὁποῖα—σημειωτέον καλῶς—εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον καὶ δι' αὐτὸ τὸ προτιμότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον ἀποστολῆς χρημάτων.—Β') Ἐλλείψει ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομισμάτων καὶ γραμματισμῶν Ἑλληνικῶν. (Τὰ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ στέλλόμενα ἦναι χαρτονομίσματα ἢ γραμματισμὰ ἔξωθεν Κρατῶν ἐξαγοραζόμενα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστολέως ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀθηνῶν, καταλογισμένης εἰς βάρος αὐτοῦ τῆς προκταθείσης ἐπὶ ἑλαττον διαφοράς ἐκ τῆς μεταρροπῆς αὐτῶν εἰς δραχμὰς.—Γ') Διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς (chèque) ἐπὶ οἰαδήποτε τῶν ἐν Ἀθῆναις Τραπεζῶν, τῇ προσήκῃ λεπτῶν 2) διὰ τὸ χαρτοσημῶν τῆς ἐξαγορασεως. Δ') Διὰ χρυσῶν νομισμῶν ἀσημέντων ἐντὸς λεπτῶν καρτονίου.—Ε') Διὰ λιγιστὸν προθέσμων τοκομεριδίων, μὴ κληρωθεισῶν ὅμως λιγιστοφῶρον ὀμολογίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν 6 ἢ τῶν 2,50 δραχμ., δεκτῶν πρὸς δρ. 0,90 τῶν μὲν, καὶ πρὸς 2,45 τῶν δέ. (Ἐξωτερικὰ δὲ γίνεταί τοκομερίδιον εἰς ἀπαρῶδεκτον).—ΣΤ') Διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν (postal order) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομείων ἐπὶ Λονδίνου ἢ ἄλλης οἰαδήποτε Ἀγγλικῆς πόλεως, πληρωσῶν εἰς τὸν κομιστὴν (δηλ. χωρὶς νῆαναγράφεται ἐπ' αὐτῶν ὄνομα παραλήπτη).—Ζ') Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀντὶ γραμματισμῶν προτιμότερον εἶνε νὰ στέλλωνται *Διεθνῆ ἔσομα ἀπαντήσεως* (Coupons-reponse-internationales) πωλούμενα εἰς ὅλα τὰ ταχυδρομεῖα τοῦ κόσμου πρὸς 25 λεπτὰ ἑκάστον.
 4.—Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα, ἢ ἄλλας ἀξίας, ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένῃ καὶ καλῶς σφραγισμένῃ δι' ἰσπανικὸν κηροῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπολείας ἢ παραβιάσεως.
 5.—Ὁ κληρῶνον ἐτησίαν ἢ ἑξαμήνον συνδρομὴν, ἀποκτὰ τὸ δικαίωμα μίαν ταῖς ἐπιταγῆς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ μεταξύ ἀλλαγὴν τῆς διεύθυνσεως, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στέλλῃ καὶ 25 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταβίτας. Ἄλλως ἢ διευθύνσις δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλάδιων. Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μίαν ἑβδομάδος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ὁμέως μετὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπολλοσθέν φύλλον, τὸ ὅποιον τότε στέλλεται ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτιμῶν τῶν ζητουμένων φυλλάδιων. (Ἐκάστον φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους λεπτὰ 20, τῶν προηγουμένων ἔτων λεπτὰ 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

1.—Εἰς τὴν ε' ἢ τὴν ζ' σελίδα ἐκάστου φύλλου προτείνονται πρὸς λύσιν διάφορα προβλήματα, Μαγικαὶ Εἰκόνες, Αἰνίγματα, Παίγνια κτλ., (μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ἐν

εἶνε πάντοτε *Γαλλικόν*, διὰ νὰ ἐξασκῶνται οἱ σπουδάζοντες τὴν Γαλλικὴν), στέλλόμενα συνήθως ὑπὸ τῶν φίλων μᾶς. Αἰτιεταί οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ ἀγορασταὶ τῆς «Διαπλάσεως» εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τοιαῦτα προβλήματα, ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύονται τὰ ἐγκριόμενα κατ' ἐκλογὴν. Ὅσοι δὲ ἐπίσης, συνδρομηταὶ ἢ ἀγορασταί, εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὰς λύσεις τῶν κατ' ἑβδομάδα.

2.—Οἱ ἑβδομαδιαῖοι αὐτοὶ διαγωνισμοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Ἀύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Διὰ τοῦτο αἱ λύσεις τῶν Προβλημάτων τῆς ε' ἢ τῆς ζ' σελίδος πρέπει νὰ γράφονται χωριστὰ, ἐπὶ ἀπλοῦ φύλλου χάρτου καὶ συνοδεύονται δὲ ἀπαραίτητος ὑπὸ ἐνὸς δεκαλέπτου γραμματισμοῦ, καθαροῦ, ὑπὸ οἰοδηγήσει καὶ ἂν στέλλονται.

Σημειώσεις: Τὸ δεκαλέπτον δὲν εἶνε διὰ κάθε ἴσον, ἀλλὰ διὰ κάθε φυλλάδιον. Δηλαδή, ὅσα εὐρηστικὰ λύσεις τοῦ αὐτοῦ φυλλάδιου στείλῃ κανεὶς, ἐν μόνον δεκαλέπτον ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ. Χάρην εὐκολίας, αἱ λύσεις ἔμποροῦν νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλου, μετὰ 2 λεπτὰ ταχυδρομικῶν τέλος ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ, καὶ μετὰ πέντε λεπτὰ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

3.—Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λύτῶν δημοσιεύονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκάστου φυλλάδιου. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τῶν δεκαλέπτων γραμματισμῶν ποσοῦ, ἐγγράφονται κατ' ἑβδομάδα εἰς τὴν «Διαπλάσιν» διὰ κλήρον εἰς ἡ καὶ περισοτέρου ἐκ τῶν λύτῶν συνδρομηταὶ διὰ μίαν ἡμερῶν δωρεάν. (Ἐάν ὁ κληρωθεὶς εἶνε ἡδὴ συνδρομητὴς, ἢ συνδρομὴ του παρατείνεται ἀναλόγως). Ἐνίοτε ὅμως ἢ «Διαπλάσις» ὁρίζει καὶ ἄλλα μεγαλειότερα βραβεῖα διὰ τοὺς λύτας τῶν Ἑβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)
Τόμοι 8 (οἱ ἑξῆς: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς δρ. 1 ἑκάστος καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.
Τόμοι 10 (οἱ ἑξῆς: 1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρὸς δρ. 2,50 ἑκάστος.
(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηντηλήθησαν.)
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)
Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδειος δρ. 3—Χρυσῶδες δρ. 6. Διὰ τὰς ἐπιταγ. ἀδειος δρ. 3,50, χρυσ. 6,50, διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. 4.— 5.— 6.— 7.—
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται ἐλευθέρος ταχ. τελών: Ἄδειος δρ. 7—Χρυσῶδες δρ. 10.
Τόμοι 11: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1916, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδειος δρ. 8—Χρυσῶδες δρ. 10.

ἙΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Ἰδε Ὁδηγός, Κεφ. ΙΒ']

α'.) Ἡρόδωτος

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀνδρέου Κυριακοῦ

6	8	6	5	7	10	3
2						
	9	6	10	5	6	7
4						
3	7	6	2	1	5	3
7	2	7				

Νὰ συναρμολογηθοῦν αὐτὰ τὰ κομμάτια ὅπως, ὥστε νὰ ποτελέσουν ἓν τετράγωνον, εἰς τὸ ὅποιον οἱ ἀριθμοὶ κάθε δεξιοῦτον σειρᾶς νὰ δίδουν σταθερὸν ἄθροισμα 28.

β'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Κυριακοῦ Ἀστέρος

ZA	TH
ΘΟΣ	KPH
	XI
	KYN
	ΔΟΣ
ΟΣ	ΡΟ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰ ποτελέσουν τὰ ὀνόματα τεσσάρων γῆσων.

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Ἀποστολῆς τοῦ Βυζαντίου D***-v**t-t**t.

Ἀπόλυσις: Αἱ λύσεις—ὁμοιόμοιαι ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλάδιου,—συνοδεύονται ἀπαραίτητος ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματισμοῦ.

Λύσεις τοῦ 3του φύλλου

α'.) Κῶνος, ἴππος, γαλῆ, ἀλέκτωρ, νῆσσα, ἀγέλιος.—β'.) Le trompeur est souvent trompé par lui même.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 162ος

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧν θα δημοσιευθοῦν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1917

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 162ος Διαγωνισμὸς πρὸς εὐρεσιν τῶν Ἀύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Οἱ κυριώτεροι ὅροι εἶνε οἱ ἑξῆς:

Αἱ λύσεις γράφονται ἐπὶ *ἰδιατέρου* χάρτου, πωλούμενου εἰς τὸ Γραφεῖόν μου. Ὅστε οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶν, πρέπει πρῶτα νὰ στείλουν μίαν (1) δραχμὴν, διὰ νὰ λάβουν 20 φύλλα τοιοῦτου χάρτου τῶν Ἀύσεων.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον, —τούτων δωρεάν,—καὶ οἱ λοιποὶ *συνδρομηταὶ* καὶ τ' ἀδελφὰ των, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ συνοδεύουν κάθε τὸν λυσάχατον μ' ἓν *δεκαλέπτον* γραμματισμῶν.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἀγορασταὶ εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος, ἀλλ' αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν κάθε τὸν λυσάχατον μετὰ γραμματισμῶν *εἰσοστέλλοντων*.

Τοὺς λοιποὺς ὄρους τοῦ Διαγωνισμοῦ περὶ ἀπονομῆς τῶν Βραβείων, Ἰσοτιμῶν κτλ. εὐρίσκειται ἐν ἐκείναις εἰς τὸν σήμερον δημοσιευμένον Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, (Κεφ. Δ.) καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀναγνώσῃτε μετὰ προσοχὴν.

Βραβεῖα θάπονεμῶνται τὰ ὠρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Ἐδραίου τὴν 29ην Νομβρίου 1916.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ, ἐπισημασμένη μετὰ τὸ σημεῖον φύλλον εἰς τὸ 39ον ἔτος τῆς, χαίρειται ἐγκραδίως, ταχακήμεναι, παιδιὰ καὶ τὰ εὐχαριστεῖ ἀκόμη μίαν φοράν, διὰ τὴν θερμὴν τὴν ἀγάπην καὶ ὑποστήριξιν. Χάρεις εἰς αὐτὴν καὶ μόνον.

ἤμπερος νὰ ζῆσθ τὸσα χρόνια καὶ νὰ κέρη τὸσας προσδοκῶν. Καὶ χάρεις εἰς αὐτὴν καὶ μόνον, ἔλπει νὰ ζῆσθ ἀκόμη πολλὰ καὶ νὰ προσδέσῃ περισσοτέρον. Μετὰ ἕλαυν ἄσπεδον καὶ μετὰ χερῶν ὁ νέος μας τόμος καὶ τὰ πάντα, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, κατ' εὐχρῆν.

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΜΑ

Μὴ λησμονήσῃτε, παιδιὰ μου, τὸ Ξεσπάθωμα. Εἰς αὐτὰ τὰς περιστάσεις, μόνον διὰ τῶν ἀνεργῶν σας πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν, θὰ εἰμπορέσω νάντιμεταπίσω τὰς μεγάλας δαπάνας ποὺ ἀπαιτεῖ τὰς ἡμέρας τοῦ φύλλου. Βλέπετε δὲ, ὅτι μετὰ ἄλλο δὲν θέλω νὰ σὰς ἐπιβαρῶν. Ὅστε τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ὅστε τὴν τιμὴν τοῦ φύλλου.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ

Σὰς ὑπεθυμίζω, ὅτι τὰ ψευδώνυμα σας τοῦ 1916 θὰ εἶναι τὰ ἔχον «φωλαγμένα» μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. Ὅποιος θέλει νὰ ἔχη καὶ φέτος τὸν περυσινὸν τοῦ ψευδώνυμου, πρέπει νὰ τὸ ἀνανέωσθ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Διότι κατόπιν εἰμπορεῖ νὰ τοῦ τὸ πάρη κανένας ἄλλος.

Σὰς ὑπεθυμίζω ἀκόμη, ὅτι πολιτικὰ ἢ κομματικὰ ψευδώνυμα δὲν ἐγκρίνονται. Ἐξαιροῦνται βέβαια τὰ ἐθνικὰ καὶ ἱστορικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης, ὅσοι θέλουν νὰ λάβω μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Εὐσημῶν τοῦ 1916, πρέπει νὰ μοῦ στείλῃ τὴν γνωστὴν Σημείωσιν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Εὐχαριστῶ, Γερμανόσκι, δι' ὅσα μοῦ γράφεις. Ναί, εἶν' ἀλήθεια, ὅτι ἡ δὴ τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐκδέχεται ἄλλο περιοδικόν, κατὰλληλον γὰρ παιδιὰ, ἀπὸ τὴν Διάπλάσι. Ἐξέρω πῶσο πολλὰ ἐκδίδονται στήν πατρίδα σου καὶ μετὰ πῶσον πολυτέλειαν τυπώονται,—σὲ λαμπρὸν χαρτῶν, χρωματιστῶν εἰκόνων κτλ. Ἐνοεῖς ὅμως, ὅτι τὰ δικὰ μου μέσα δὲν ἐπιτρέπουν αὐτὰ τὰ πράγματα! Τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρόν.

Ἐλαβὼ τὸ γράμμα σου, Φιλομαθῆς, καὶ ἔξετέλεσα τὰς παραγγέλιας σου. Ναί, προσπάθει νὰ οἰκουμῆς ὀλίγον καιρὸν, διὰ νὰ φαίνωσαι κάπου-κάπου. Ὅσον διὰ τὴν ἀγάπην σου, δὲν ἀμειβέλλω καθόλου.

Μετὰ πολλὴν μου χαρὰν εἰδόμενος αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις, Μυγκέ, Σ' εὐχαριστῶ πολύ καὶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ διαβιβάσῃς τὰ χαριετήματα μου στήν ἀδελφῆ σου.

Κ' ἐγὼ ἐπιπῶ νὰ ἐξακολουθήσῃς, Ἐλλῆς τοῦ Ἐθνικοῦ, τῶν πρὸς ἐκάμεις τὴν καλὴν ἀρχὴν. Ὁ Ἀνακίας σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις. Περίσσει καὶ θὰ μάθῃς διὰ τὸν πλοῦτον Νέστον. Ὅχι δά, Γ. Η. Ρ., ὁ Ἀνακίας εἶνε ὁ Ἀνακίας. Δηλαδή ὁ πασιγνωστός ψυχολογὸς μου, ὁ ὅποιος ἔχει δύο θαυμαστάς ἰδιότητες: νὰ κέρη ἀλογιστήν καὶ νὰ μὴ μετᾶσθ ποτέ. Πραγμῶντως, ὅπως ἦταν καὶ πρὸ 20 ἐτῶν, ποῦ τὸν ἐρωτολογίζεσθ οἱ τότε φίλοι μου, εἶνε καὶ τώρα. Συμφωνῶ μετὰ τὴν ἰδίαν σου, Παύλα Χλωμῆ.

Τὸ ἴδιον μετὰ τὸν Ἐμπερσον ἐκφορεῖ καὶ ὁ Βέκτωρ Οὐγγῆ, ὅταν λέγῃ «Φῶς ἐκ τῶν κάτω». Δηλαδή ὁ λαὸς θὰ μορφωθῇ, διὰ νὰ φωτισθῇ ἅλη ἡ κοινωνία. Τὸ μόνον ποῦ θὰ μποροῦσι κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ, εἶνε ὅτι διὰ νὰ μορφωθῇ ὁ λαὸς, πρέπει νὰ μορφωθοῦν κατὰ πρῶτον οἱ οἱ ποῦ θὰ τὸν μορφώσῃ.

Ὅσοις ἐπιστολάς μοῦ ἐστὶσαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: Ἐγγελέας, Βελέσβουλ (τὸν ὅποιον πληροφοροῦ, ὅτι ἄριστος τοῦ εἶνε 297.) Πατρὶς τῶν Ἠρώων, Μανιατοπούλα, Τρισεύγενη, Φουδερίκος Ἀθωνοστῶς, Νίκη, Γαζία καὶ Ἀκμή. Ἐξετέλεσα τὰς παραγγέλιας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλὰ τῶν λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Ἀδελφὴ τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς: «Φεγγάρι-Χαράς».—«Καταγίγος».—«Τὸ καλὸ παιδάκι».—«Ἡ κόκκα».—«Ὁ κύρ Χειμῶνας».—Παιδικὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοὺς ἑβδ. Διαγωνισμοὺς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰούδην ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται. ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 1. Τὰ ἐγκριόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1917. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α' ἢ νῆμον εἰς ἄδωρον, καὶ δαὶ ἀπὸ κ. εἰς Κορίνθα.

- Νέα Ψευδώνυμα: Ἀνδρέος Ἀνδρέος, α. (1); Ἀδῆα τὸν Κωνσταντίνου α. (ΙΑ). Διαβολαὶ τῆς Λαμπαρῆς, α. (XT). Μέλων Νάναρος, α. (ΔΚ). Νεοσὸς Ἰαπωνίης, α. (ΠΓ). Ταυλαβίθρας, α. (ΠΔ). Βελέσβουλ, α. (ΧΠ). Ἰερός Ἀγών, α. (ΤΘ). Κόστρο τοῦ Ὀδοσίου, α. (1;1). Ν

